

De Rep.

afletu incipit uiuere. Ridere non dicitur nouit quare plorare non
 ait. Coepit in ista uita sed sidere illi scilicet in plenitudine
 mit. Sed uenit ad id quod sequitur enim.

IN ISTA UITA. Quae plena est lacrimis seminatus. Quid seminat
 operibus operam in sericondiae semina nostra. Oequit sem
 nia a paribus. Non autem facientes mande esse de sem
 pore uideat oportet rebus in xigabiles. Quae sunt in
 habemus operemur bonum ad omnes. maxime ad domos nostros
 Loquens itaq; de p'ssae re quosms. quidam. Quae sunt qui
 parceserit. Ergo quae sunt in semina. Ergo quae sunt in semina
 tum metet. Qui parce seminat parcemet. Qui in seminat
 hil metet. Quae desideratis Latos fundos ab imulata semina sem
 nens. Ergo quae sunt in semine usque ad omnes. Ergo quae sunt in semine
 minari. Terra ues in ecclesia est. Seminae quantum potestis.
 Sed parca uoluntas habes uoluntatem. Quomodo
 hilesse non habes non adesse bonauoluntas. Ergo quae sunt in semine
 habes nollesse uis. Ergo quae sunt in semine bonauoluntas. Quid enim cent
 nas in sericondiae. Ergo quae sunt in semine pacem. Numquid autem
 dixerit. Ergo quae sunt in semine diuitia hominibus. Ergo quae sunt in semine
 hominibus. Ergo quae sunt in semine uoluntatem. Ergo quae sunt in semine
 cheo. Ergo quae sunt in semine magna. Suscepit diuitios p'itio. caudens suscepit
 et diuitios p'itio. Ergo quae sunt in semine pauperie. Ergo quae sunt in semine
 etc. aliquid abstulerat qui duplum reddeturum. ut in tel
 cas propterea sibi reuertenisse dimidium. nouit habere quod

Saec. IV. et saec. VII. VIII. — Cicéron De re publica. Onciale.
 Rome, Bibliothèque Vaticane, Vat. Lat. 5757, p. 30.